

tr. ř., ani porušení Šu 267 tr. ř., jak již shora dovedeno. Tím je prokázáno, že otázka znějící na nedokonaný zločin dle Šu 132 tr. zák., nebyla nikterak nadbytečnou, ani logicky protikladnou, ale že naopak odpovídala jak skutkovému ději, tak i zákonu. Namítá-li stížnost, že vzhledem k tomu, že v tomto případě došlo k souloži, bylo protismysl-ným dáti otázku a přisvědčiti k ní, že čin ten nebyl dokonán, dlužno na to odvětit, že dle stavu a vývoje věci tvořila vykonaná soulož složku časově pozdějšího zločinu dle Šu 125 tr. zák. a nikoli časově předchá-zejícího zločinu dle Šu 132 tr. zák., jenž dokonán nebyl pro úspěšný odpor J-ové. Důvod zmatečnosti čís. 6 Šu 344 tr. ř. není proto opod-statněn v žádném z uplatňovaných směrů. Hořejšími úvahami je stíží-nosti odňata půda pro dovolávání se důvodu zmatečnosti čís. 10 c) Šu 344 tr. ř. z té příčiny, že prý, pokud se jedná o zločin pokusu sve-dení ke smilstvu dle §§ 8 a 132 tr. zák., schází obžaloba ve směru tomto, nehledě ani k tomu, že předpokladem pro užití tohoto zákonného usta-novení jest podle začátečních slov odstavce 10 c) výrok soudu porot-ního o otázce, zdali schází obžaloba, dle zákona potřebná. Rozsudek však neobsahuje vůbec výroku takového a obžalovaný ani netvrdí ve zmateční stížnosti, že takový výrok jest v rozsudku obsažen. Zmateční stížnost nemá tudíž ve směru tomto vůbec základu v čís. 10 Šu 344 tr. ř. předpokládaného, pročez nelze k ní přihlížeti.

Čís. 1430.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Nezvýší-li se vsunutím se zbytečného článku do přechodu předmětu potřeby k spotřebiteli cena jeho nad onu, za kterou by jej spotřebitel dostal v řádném obchodě, nejde o řetězový obchod.

(Rozh. ze dne 2. ledna 1924, Kr II 205/23.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku lichevního soudu při kraj-ském soudě v Olomouci ze dne 6. března 1923, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými přečinem podle Šu 11 čís. 4 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalé-zacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Ustanovení Šu 11 čís. 4 zákona o válečné lichvě staví řetězový obchod na roveň jiným pletichám, jež jsou způsobilé stupňovati cenu předmětu potřeby. Vyžaduje se tedy dle doslovu zákona také ke skut-kové povaze přečinu řetězového obchodu, by bylo pachatelovo jednání způsobilým, stupňovati cenu předmětu potřeby. Touto cenou míní zákon buď cenu, utvořenou na základě hospodářsky oprávněných nákladů vý-robních, rozmnoženou o přiměřený zisk, nebo cenu tržní, jde-li o zboží, při kterém jest tato cena výsledkem řádného obchodování a volné sou-těže, nebo konečně cenu státem na určité předměty stanovenou. Vsu-

ne-li se zbytečný mezičlánek mezi výrobce a spotřebitele, bývá s tím ovšem zpravidla spojeno nebezpečí, že zboží dostane se do rukou spotřebitelů zatíženo hospodářsky neoprávněnými zisky těchto zbytečných překupníků, a jest tudíž zpravidla takové jednání způsobilé stupňovati cenu předmětu potřeby. Nezvýší-li se však jednáním prodávajícího cena předmětu nad cenu, za kterou by jej spotřebitel obdržel v řádném obchodě, buď proto, že zboží bylo nabyto za cenu nižší, než za cenu státem stanovenou, nebo za cenu tržní ve smyslu uvedeném, nebo proto, že nabyvatel je přenechá výjimečně spotřebiteli bez vlastního zisku, není jednání prodávajícího způsobilým stupňovati cenu předmětu a nezakládá skutkové podstaty §u 11 čis. 4 zákona o válečné lichvě. Nálezací soud zjistil, že obžalovaní prodávali cigarety, které sami cpali, po 25 h. Obžalovaní tvrdili, že cigarety byly vyrobeny z jemného tabáku, za který platili po 10 Kč za balíček. Byl-li to tabák, jehož režijní cena v době, kdy spáchán byl trestný čin, obžalovaným za vinu kladený, byla státem stanovena na 10 Kč, což by ovšem muselo se zjistiti, nebylo by lze vzhledem k množství cigaret, jež lze z jednoho balíčku vyrobiti, a vzhledem k tomu, že obžalovaní ze svého musili opatřiti též dutinky, vyloučiti možnost, že prodávali cigarety bez zisku, a že cigarety se dostaly do rukou spotřebitelů za ceny, jež nebyly vyšší, než jaké by tito musili platiti, kdyby si byli tabák opatřili řádnou cestou. Je-li tomu tak, nelze tvrditi, že činnost obžalovaných byla způsobilá stupňovati cenu předmětu potřeby. Okolnost, že obžalovaní přenechávali kupujícím cigarety bez zisku, nasvědčovala by však též tomu, že přenechávali cigarety skutečně jen z ochoty, a nebylo by lze ani říci, že zdržovali nebo ztěžovali přechod zboží na spotřebitele. Okolnosti, jež obžalovaní přednesli ke své obhajobě, jsou tudíž pro posouzení jejich viny závažné. Ježto nálezací soud, vycházející z nesprávného právního názoru, se jimi neobíral a nezjistil jejich správnost, jest zmáteční stížnost, pokud uplatňuje důvody zmátečnosti čis. 5 a 9 a) §u 281 tr. ř. opodstatněna.

Čís. 1431.

**Falšování potravin (zákon ze dne 16. ledna 1896, čis. 89 ř. zák.).
Přimísením rybničního ledu do mléka se mléko porušuje a infikuje.**

(Rozh. ze dne 4. ledna 1924, Kr I 817/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmáteční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu v Unhošti ze dne 20. listopadu 1922 porušen byl zákon v ustanovení §u 13 a 14 zákona ze dne 16. ledna 1896, čis. 89 ř. zák. z roku 1897 a §u 262 tr. ř.

Důvody:

Dle spisů okresního soudu v Unhošti byl dne 21. července 1922 v mlékárně v R. odebrán vzorek mléka, dodaného Státní hospodářskou